

Köleci Yasa 18

– Bayram KAYA · 31 Ağustos 2017

Bir tür yapay ve sömürüye dayalı sekans hareketi kılınan durumlarla sürecin kendi nesnel ölçülerinde sapılmıştı. Bu sapınç, madden ve manen çok büyük kırılmanın saçılma ve savrulmaları, olmasıyla kişilerin topluma olan güven duygusunu sarsıyordu. Köleci süreç temel bağlanım yasaları gereği inşacı süreçle üretim hareketini yaptırıyordu. İş paylaşma aşamasına geldiği zaman durum değişiyordu.

Paylaşım aşamasında kölenin emeği yine kölenin doyması oluyordu. Bu zaten zorunluymuştu. Efendinin keyfi (iradesi) üzerinde olan bir gerektirmeydi. Eğer köle on birim iş üretti ise ve bu on birim işin bir birimi kölenin doyması oluyorsa; geriye kalan 9 birim emek gücü mülk sahibinin hakkıydı! Görüldüğü gibi süreç kendi eksenini çevrimiyle üretim hareketine tutuşuyor. Nesnel oluşa göre üretiyor. Ama bunu efendi sahipliği kaygılı bakış açısı içinde, paylaşıyordu. Bunu bu şekilde derli toplu ortaya koyup, söyleyen ve bunu böyle meşru eden anlayış ta El mana anlayışıydı.

Kişilerdeki emek (kas) gücü, yine kişilerdeki farklı tür gereksinimlerin karşılanmasına bir gerektirmeydi. Farklı kullanım değerleri üreten emekler birbirine karşı bir değişim hareketi ortaya koyuyorlardı. Birbirleriyle değişilir olan bu emek güçleri kişinin doyduğundan (sağlamasından) fazla olduğu için; fazla olan kısım (emek gücü) karşı taraftaki emek gücüne denk düşen karşılama ile bir bağ enerjisi ortaya koyuyordu.

Bu bağ enerjisinin yönetim merkezi, kolektif akıl olan kolektif sözleşmeydi. Bu kolektif akıl (taahhüt) ezberlenip öğreniliyordu. Ezberlenene ve öğrenilen taahhüte göre hareket eden ve süreci bu hareket çevrimiyle yönlendiren otoriter yönetim, böylece ortaya çıkıyordu. Oluşan bu tür bağ enerjili üreten hareket, nesnel ve öznel oluşun diyalektik süreciydi.

Oysa köleci El inşası içinde farklı kullanım değerleri üretenlerin karşılıklı yükümlenme olan emek gücü taahhütleri yoktu. Sistemin işleyiş akıllı kolektif olmamakla El'di. El kolektif bilinçle yansıyan bir akıl ve anlayıştı. Ama bu kolektif bilinç ile oluşturduğu üretim değerlerini, kişisi efendilerin sahipliğine çevirmenin hüneriydi. Kısaca El emek gücünü (bağ enerjisini) çalışma ve doymaya indirgedi. Yani emek gücünde doyma olan emeğe indirgenmekle taahhüt eden, yükümlenen emek gücü yok sayıldı.

Taahhüt yükümlenen olmak yerine Ele biat vardı. Ele iman vardı. Kolektif olan bağ enerjisi sanal ve El seyit olmanın öznel kaygılı diyalektik süreçlerine dönüşmesinin içinde kayboldu. Kaybolan adres öznel El mana anlayışında, acıma merhamet etmenin, efendiye sabır edip, sebatlı çalışma karşılığı olmakla vaatlere (sanal borç senetlerine) dönüşmüştü. Vaat illüzyonları kendi içinde yeni anlam ve söylemler çıkarımı yapan çivlame yapmasıyla bambaşka bir meşruiyetle kendi oluşumunu bulacaktı. Giderek El doğaüstü güce dönüşen serüvenlere konu olacaktı.

1-El, ortak mülkiyet ilişkisine karşıdır. Hâlbuki kolektif emek gücü; toprak gibi, araç gereç gibi, kolektif bilgi gücü gibi üretim gücü olan nesnelere ile girişince; bağ bahçe tarla gibi kolektif tavrı mal mülk oluşu ortaya koymuştu. Yani bağ, bahçe gibi mülkiyeti oluşlar kendilikten bir sahipliğin kişisel imarı değildi. Kolektif gücün eseri idi. Çok sonra kolektif gücün kişiye yansımasıyla kişilerde bağ bahçe yapar olacaktı. Ama kişilerin imarı olan kişisi bağ bahçe iyeliği kolektif dönemde ihtiyacı duyulan değildi.

Kölecî süreçte ihtiyacı duyulmakla yapılabilirdi. Bunu gören efendiler boş alanları da sahiplenmekle bu sürece çok zor ve kît izin verdiler.

Üretim hareketinin kendisi kolektifti. Üretim hareketi emek gücünü ve üretim gücünü ifade eder. Yani bağ bahçe kendilikten ekilip, dikilip, bakılıp, biçilmiyordu. Bağ, bahçe, olmadan da sizin emek gücünüz girişmeler ortaya koyamıyordu. Üretim hareketi emek gücüyle üretim gücünün bağılı hareketiydi. Bağıntı yansıma olanlardan birini ortada kaldırdınız mı, diğeri de faal olarak yoktur. Emek gücü ortaya konmadan yazı, yaban, dağ, bayır; bağ, bahçe, tarla olmuyordu. Üzerinde girişeceği bir bağ, bahçe, tarla gibi ve buralarda kullanacağı araç gereç gibi bağıntı olmadan; çalışma ve emek gücü olamıyordu. İşte el bu bağıntı içinde; bir olanla, birlikte giden bağıntı süreçleri parçalayıp seyitler yararlı özne, özel süreçlerine indirgemenin illüzyonlarını yaptı. Sahiplik emek gücü ve üretim gücü bağıntılı her iki gerekmenin girişmesinden sonra ortaya konan ürün üzerinde meydana çıkıyordu. Her iki bağıntı durum üretim hareketi olmadan önce, kimsenin olmamakla doğada bir yararların oluşla zaten vardı. Yani doğal yolla üzerinde bitkisi, meyvesi olan toprakla, avladığı av hayvanları ile bunları toplamak avlamak için ortaya koyduğu çabası zaten vardı ve bu iki durumu da kimse bu meyveli yer; bu avlaklar benim diye sahiplenmiyordu.

Ne zaman üretim hareketi ortaya çıktı ve ne zaman üretim hareketi içinde "büyülü bir emek gücü" (tüketeyeğinden fazlasını üretme) ortaya çıktı; işte o zaman "emek gücü ürüne benim" diyen yansıma algılar da ortaya çıkacaktı. Bunu elde etmenin yolu da, meyve olan alana ve avlağa benim diyen kişiler (El anlayışı); bu sahiplikleriyle emek gücünü çalışma nesnelereinden yoksun kıldılar. Ve böylece emek gücü nesnelereinden yoksun kalanların çaresizliğini; "bana çalış" diyerek bu çalışmaları, sahiplik hakkı olarak(ne demekse!), emek gücü olarak teslim aldılar.

Tekrarlarsak her iki bağıntılı durumdan birisi; etkin öznenin emek gücü karşısında olan, organik ve inorganik doğanın çevrede hazır bulunuşuydu. Diğeri de özne olan etkin varlığın özne ve kas gücüydü. Organik ve inorganik alan zaten geri beslenilmiş ya da geri iletilmeli organizasyon şartları içinde bölge sağlaması yapma gereği ile kolektif grubun sağlatma alanıydı. Kas ve özne gücü de kişi eliyle kolektif kas ve özne gücü organizasyonu içinde daha etkin faal olukla yine kolektif oluşun elindeydi.

Şu halde ister ilkteki gibi avcılık toplayıcılık olan bir sağlatan hareket olsun, ister üreten hareket olsun; tekil durumdan zorunlu olurla sentez ve kolektif olmanın durumuna geçmek zorundaydı. Sağlayan hareket, yine çok büyük emek sarfları karşısında az çok tek başına olası olan bir durumdu. Yani bir kişi 20 hamlede bir ceylan yakalıyorsa; iki ya da üç kişi sekiz hamlede ceylan yakalamakla "avantaj ve bağ enerjili sinerji" elde ediyordu. Ama üretim hareketi, avcılık toplayıcılık gibi tekil yapılamazdı.

Üretim hareketi Her durumda kolektif hareket olmadan ortaya konup sürdürülebilir olması tümünden olanaksız durumdu. 20 hareketle bile avlanamayan tekil kişi, araç yapacak, üretim yapacak becerileri oyun eğlence türünden deneyler oluşla algı edeceği boş zaman uğraşlarını ve güvenliğini ortaya koyamazdı.

Emek gücü kolektif olukla komplikedir. Ve bu komplelikle kolektif emek gücü yine komplike ve kolektif oluşla üretim gücü ve üretim nesnesi üzerine yansıdığı etkime bağıntısıyla; üretilen oluşla da yine kolektiftir. Üretim hareketi nesnelere ya da üretim gücü nesnelere de kolektifti. Üzerine emek gücü yansımayan kayaya, dağa, çöle, file, kaplana, çekirgeye, bozkıra vs. kimse benim diyemiyordu.

Dese bile, benim dediği şeyler kendi başına, kendi eylemi de kendi başına üretim hareketine ve üretim hareketinin sürekliliğine; emek gücüne dönüşemediği gibi 20 kişinin doyduğu ve yirmi kişinin ancak çalışıp işleyebildiği bir toprağı tek kişinin sahiplenmesi ve imar etmesi olanaksızdı. Bu nedenle sömürü için emek gücünün ortaya çıkması gerekecekti. Ortaya çıkan emek gücü üretim araçları ve üretim nesnesinden yoksun kılınacaktı. Ki mülksüz olanın emek gücü mülk hakkı olarak El seyitlerin (sahiplerin-efendilerin) olsundu.

Emek gücü sürekliliğe dönüşmedikçe sahiplik, sahiplerin hiç bir işine yaramıyordu. Zorunlu emek gücüyle girişecek olan üretim gücüne siz benim dersenez: kolektif güçle donanımlı yansıma da olan kişinin zorunlu girişeceği emek gücüne de, kişinin çalışmasına da benim demiş olursunuz. Neden? Çünkü emek gücüyle, üretim gücünün zorunlu bir bağıntı ve yansıma girişmesi vardır.

2-El kolektif oluşa karşı olmasına rağmen: benim dediği sahipliğinin varlık nedeni kolektiflikti. Benim dediğinin devamlı olması da, yine zorunlu oluşla (birbirine bağı, bağıntı girişme oluşla) kolektif ortak üretim ilişkisidirler. Yani El, benim dediği şeyle, reddettiği "ortak üretim ilişkisi üzerine oturur".

3-Ortak üreten ilişki bağıntılı, bağı enerjisi üzerine oturan El, bu zenginlik kaynaklarını seçilmiş kişilere mal, mülk yapıyordu. Neden? Çünkü özel sahiplik istiyordunuz. Özel sahiplik ortaya koymak için kolektif olandan emek gücünüzü çekmeniz gerekiyordu. Bu da çeşitli nedenlerle olası olmuyordu.

Kolektif bağı sinerjili bağıntı içinde çekilen emek gücüyle siz eskiteceğinizden fazla kundura üretir oluyorsunuz ama fazla kundura karnınızı doyurmuyordu. Yine kolektif oluşun içinde çekilen emek gücünüzle doyacağınızdan fazla buğday üretiyordunuz ama bu fazla buğday sırtınıza kumaş; ayağınıza çarık olmuyordu.

Dahası; bilinene, geleneğe ve kolektif vicdana (ahlaka) göre sizin kolektif güç içinde kendi emek gücünüzü çekmeniz hiçbir dayanak ve meşruiyeti de yoktu. Genel olan kolektif süreç özel olmanın kişisi mal mülk sahipliğinin yansımalarını veriyordu. Özel olan süreç, kolektif olan sürecin içindeki özgecil sinerji oluş davranışlarını, ortadan kaldırıyordu.

Ortadan kalkan özgecil davranış yerine bencillik olan davranış baskın oluyordu. Bencil olan davranış gizli açık düşün sel olan gündemle "senin olan da benim" denme söylem ve algısını ortaya konuyordu. İşte El bu arayışın ürünüydü. El kolektif olanın içinde görünmez kıldığı (illüzyon yaptığı illüzyonlu bağı enerjisi üzerinde) hem mülk sahibini, hem de mülkü, hem de bu taksimi yapan iradeyi kutsar. Mülkü ve mülk sahiplerini; taksim yaptığı mülkü ve keyfı dağıttığı mülk sahipliğini, adaletin temeli yapar.